

[Raunkjær.]

havde haft Brug for mere end 30 000 Kr. og haft Brug for at gaa op lige til det Maksimumsbeløb, som er fastsat i Husdyrloven, nemlig 40 000 Kr., var gaaet til Rigsdagen og havde søgt paa Tillægsbevillingsloven at faa de 10 000 Kr., saaledes at man var kommet op til det Tal, jeg nævnte, nemlig 40 000 Kr. Det er ogsaa derfor, den højtærede Minister nu foreslaar en Ændring i Husdyrlovens bevillingsmæssige Rammer.

Saa sagde Ministeren, at jeg talte for en Forhøjelse af Bevillingen. Det maa vistnok være en Misforstaaelse. Jeg henviste til, at man, naar man vil vurdere denne 12 pCt.s Nedsættelse, der er foreslaaet i Øjeblikket, rigtigt, maa tage Hensyn til den ekstra store Nedsættelse af netop disse Bevillinger med 33 pCt., som blev foretaget i 1927.

Det var, som om den højtærede Minister ikke var tilfreds med det, som jeg udtalte, nemlig Ønsket om en lempeligere Fremgangsmaade overfor Bevillingen til Hesteavlforeningerne, om ikke at nedsætte saa ekstra stærkt. Det forstaar jeg egentlig ikke, for den højtærede Minister udtalte i sin Forelæggelsestale det, som jeg udtalte min Paaskønnelse af, nemlig Beredvillighed til netop at forhandle om en eventuel anden Fordeling af Nedsættelserne. Jeg vil ogsaa — det gav jeg ogsaa Udtryk for og kunde give Udtryk for paa mit Partis Vegne — vise Villighed til en saglig Prøvelse og ogsaa gaa med til Nedsættelse, naar det kan anses for forsvarligt, naar man kun opnaar Hensigten med den Støtte, der ydes, saa længe Staten opretholder den paa de forskellige Omraader.

Til Slut kun den Bemærkning, at det kan dog ikke være den højtærede Ministers Mening, at Hesteavlen er gaaet tilbage i Danmark. Hesteavlen i Danmark skulde være gaaet tilbage? Den Paastand tror jeg ikke lader sig opretholde. Det kan være rigtigt, hvis der tænkes paa Eksporten af Heste, men jeg kan ikke se rettere end, at Hesteavlsarbejdet er i Fremgang og har været i stadig Fremgang, og Hesteavlen stilles, som ogsaa denne Forhandling viser, utvivlsomt overfor en meget betydningsfuld og meget interessant Opgave, som navnlig blev omtalt af det ærede

Medlem Hr. Andreasen (Forsinge). Jeg giver disse Betragtninger min fulde Tilslutning, men netop derfor finder jeg det uheldigt at møde dette vaagnende Initiativ og dette, at man stiller sig en saa værdifuld samfundsnyttig Opgave for Hesteavlen i Danmark, med, at man ekstra begrænser Muligheden for Støtte til disse Bestræbelser.

Landbrugsministeren (*Bording*): Det ærede Medlem Hr. Ulrich beklagede de Beparelser, der her foreslaas, og udtalte, at han følte sig overbevist om, at denne Beparelse vilde føles meget haardt af dem, den gaar ud over. Jeg vil gerne spørge det ærede Medlem: Tror han ikke, at enhver Beparelse paa Finansloven vil føles haardt af dem, det gaar ud over? Spørgsmaalet er blot, om man her i Rigsdagen vil følge en ligelig Beparelse eller Nedsættelse, hvad man vil kalde det, eller om man skal gaa efter, hvad man nu skønner er rigtigt. Men selvfølgelig vil enhver, der rammes af det, føle det lige saa haardt som de Hesteavlforeninger, der her er Tale om.

Naar det ærede Medlem udtalte, at det, som her sker, er en Nedsættelse paa 18 000 Kr., er det et Bevis paa den uhyre levende Fantasi, det ærede Medlem har, for der er faktisk, naar vi holder os til de Tal, der gives, Tale om en Nedsættelse paa 3 000 Kr., og det er Udslag af en overordentlig levende Fantasi, naar man kan faa 3 000 Kr. til at blive til 18 000 Kr.

Det samme maa jeg sige til det ærede Medlem Hr. Raunkjær, som jeg ellers ikke tror tilnærmelsesvis med Hensyn til Fantasi kan komme op paa Siden af det ærede Medlem Hr. Ulrich. Naar han paastaar, at det, der foregaar her, er en Nedsættelse fra 40 000 til 22 000 Kr., saa er det rigtigt, naar man holder sig til Loven. Men det ærede Medlem ved meget vel, at det virkelige Tal er en Nedsættelse fra 25 000 til 22 000 Kr., for der er i de senere Aar ikke givet højere Beløb, end jeg her har nævnt.

Det ærede Medlem beklagede sig over, at jeg havde udtalt, at han havde talt for en Forhøjelse. Det har jeg ikke sagt. Det, jeg sagde, var, at det ærede Medlem udttrykte en ikke ringe Betænkelse ved at gaa med til den Beparelse, der her er Tale om, og saa sagde jeg: Men det forekommer